

ԲԱՆԱՍԵՂԵԱԿԱՆ

ԵՐԲ ԵՍ ՄԵՌՆԻՄ

Երբ ես մեռնիմ, ով սիրեցեալ,
Վրաս սրտով մի երգեր դուն.
Ո՛չ վարդենի գլխուս վերեւ,
Եւ ոչ մօնի սնկէ շուրջ:
Միայն կանաչ ըլլայ վրաս,
Թաց՝ միտս ցօղէն ու անձրեւէն.
Ու յիշէ զիս, եթէ կամիս,
Կամ զիս մօռցիր, եթէ կրնաս:

Ես ո՛չ շուրջն ալիսի տեսնեմ,
Ո՛չ անձրեւի իյնալն ըզգամ,
Եւ ոչ լսեմ սոխակին ձայն
Որ վշտիմ մէջ ալիս՝ եղբրդէ:
Այլ ընդմէջէն երազ-այգիմ,
Որ չունի ծագ կամ արեւմար,
Գուցէ յիշել քեզ կարեւոր,
Գուցէ յիշելն իսկ մոռանամ:

Քրգմ. Շ. - Մ.

CHRISTINA ROSSETTI

ԶԾՆ ԶԶԵՐ

Այս ընդհանուր խորագրին տակ պիտի ներկայացնենք միջնադարեան այլ եւ այլ տաղեր, հանուած Ս. Աթոռոյս Զեռագիրներէն: Այս տաղերու հրատարակութեանց կամ թնաւ չենք հանդիպած կամ տեսած ենք բերի օրինակներ միայն: Միջնադարեան հայ գրականութեան ճոխագոյն մարգերէն մեկը կազմող տաղասացութեան բաժինին վրայ կատարելիք մեր յանդիմաները կը կարծենք որ պիտի ունենան որոշ արժեք:

Սիւնի ներկայ բիւով կուտակեալ անանուն տաղ մը Գարեան վրայ, որ սիրուն նկարագրութիւն մըն է: Ուշագրաւ է անծանօթ տաղասացին այն կարծիքը թէ նախանարդուն դրախտի մէջ կերած պտուղն էր խաղողը: Ըստ իրեն երբ Ադամ կերաւ զայն, դրախտին դուռը փակուեցաւ, թայց կրկին խաղողը բացաւ մարդոց առջև դրախտին դուռը Յիսուս Քրիստոսի շնորհիւ:

Այս տաղը կը գտնուի Թ. 615 Զեռագրին մէջ, որ գրուած է 1592 թուին: Մի քանի տեղ կան յայտնի խանգարումներ: Կը թողունք եղածին պէս: